

Vlotte vertelling over lust en ego's

Romans in het Papiamentu zijn schaars op Curaçao - zeker als de liefhebber enig literair niveau wil dat ook nog mooi is verpakt in een *hardcover*.

Tekst: Sharlon Monart Foto's: Archief

Wat dat betreft geeft 'Superfekundashon', het jongste geesteskind van auteur Menki Rojer, de burger wat moed. In vlot Papiamentu verhaalt deze miniroman over de tragikomische relationele ontwikkelingen tussen geslachten en etniciteiten wanneer geld, seks en bedrog samenkomen.

Bij de tijd

De tijdsgeest weet Rojer goed te pakken in zijn verhaal. Hij introduceert zelfs een nieuw woord in het Papiamentu wanneer hij zijn creatieve kijk op superbevruchting te berde brengt. Recent kwam deze zeldzaamheid in het wereldnieuws: een overspelige vrouw wordt door twee verschillende mannen bevrucht voor één zwangerschap. Alhoewel - 'zeldzaam'? Naar verluidt is het geen onbekend verschijnsel onder prostituees. Eén onderzoek trof superbevruchting driemaal aan onder 39.000 twee-eiige tweelingen. Een ander bericht meldt dat

onder ex-stellen die een rechtszaak tegen elkaar voeren voor de voogdij over twee-eiige tweelingen er in 2,4 procent van de gevallen sprake was van superbevruchting.

Soms weten (huwelijks)partners geen van beide dat hun twee-eiige tweeling in feite halfbroers of -zussen zijn: de man is sowieso niet op de hoogte van de andere man in het spel terwijl de moeder niet weet dat zij superbevrucht is - de verzekeringsmaatschappij van het gezin weet het wél omdat zij DNA-testresultaten hebben die regulier worden gedaan wanneer nieuwe cliënten worden aangenomen. Meestal vertelt zo'n verzekeraar de betrokkenen niets.

Ook in 'Superfekundashon' komt er een DNA-test aan te pas die de spanning opvoert naar een bijzondere ontknoping. Rojer werkt die ontknoping keurig uit. Verrassend hoeft die uitkomst niet te zijn voor de ervaren lezer met de nodige mensenkennis die niet verbaasd is

over de schijnheiligheid van sommige mensen.

Volks

De personages in 'Superfekundashon' zijn stuk voor stuk herkenbaar. De lezer verneemt net voldoende om een bepaalde verwachting te krijgen rond de hoofdpersonen. Passanten vervullen hun beperkte rol ook prima ten behoeve van afwisseling, amusement of voortgang van het verhaal.

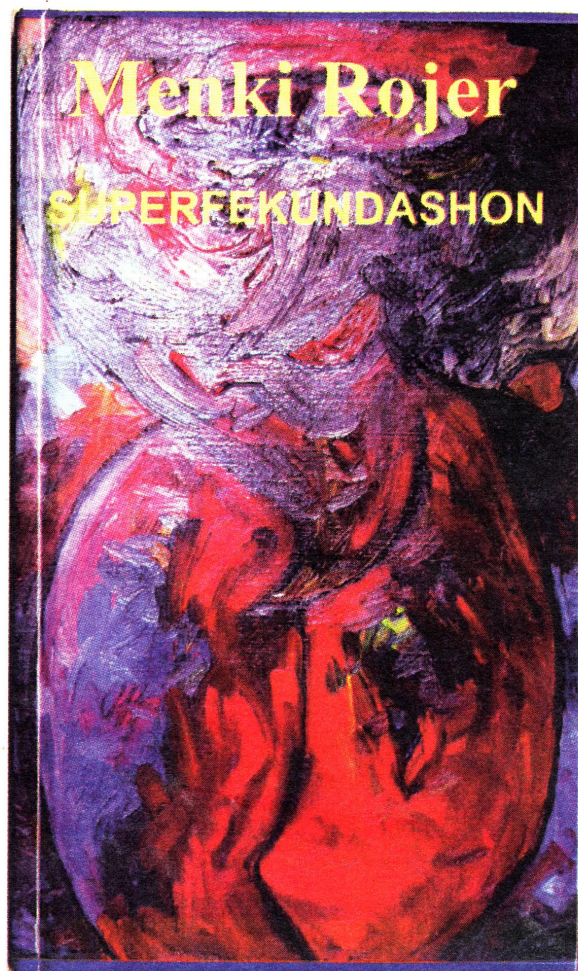
De positieve kanten en negatieve trekken of zwakheden van zowel mannen als vrouwen komen evenveel aan bod - zelfs een homoseksueel 'Dròpi' mag suggestieve opmerkingen plaatsen terwijl hij roddelt over voorbijgangers. De thema's en de spreekstijl van Dròpi doen meteen denken aan het volkstoneel dat sinds jaren de boven- toon voert op Curaçao: seksueel getint en schreeuwerig met simpel taalgebruik.

In dit alles weet Rojer aardig wat spreektaal te verwerken in de dialogen - met scheldwoorden en al. Wie bekend is met het taalmengsel dat Curaçaoënaars en autochtone Nederlanders onderling bezigen, kan dat af en toe als het ware 'horen' in de schrijfstijl van Rojer: "Dushi het is niet zo ku mi no ta koonfiabo" en "...másha mahooso mees". Of de eigenaardigheid van Curaçaoënaars om buitenlandse termen te gebruiken voor een extra dramatisch effect. Zo woont Nildo, wiens liefde niet wordt beantwoord door Lisette, niet een vrijpartij maar een *rendez-vous* bij van Piet en deze jonge vrouw.

Knap is ook de balans tussen verhalen, monologen en dialogen waardoor de vaart in het verhaal blijft.

Actuele thema's

De onderwerpen die in 'Superfekundashon' aan de orde komen - voor zover de beperkte omvang

van dit alleszins leesbare werk dat toelaat - zijn actueel, zeker voor een multi-etnische samenleving als de Curaçaoëse.

Het gerieflijke, zonovergoten leven dat welgestelde Nederlanders op het eiland zoeken en vaak vinden, het feit dat wie ooit als kind van immigranten op Curaçao opgroeide uiteindelijk na alle rondzwervingen op de aardbol toch op dit eiland eindigt, het komt allemaal voor in deze mini-roman.

Zo ook de promiscuïteit waaraan veel jongeren zich overgeven wanneer zij voor vervolgstudie de relatief beschermde eilandsgemeenschap inruilen voor Europese wereldsteden.

De aantrekkingskracht die de zwarte vrouw op zowel zwarte als blanke mannen heeft is ook in dit boek goed op te merken. In dit verhaal leidt deze 'chemie', gekoppeld aan jaloezie, financiële behoeften, manipulaties

en onvolbrachte levensdromen tot lastige problemen voor alle betrokkenen, al lijken de mannen meer moeite te hebben met het onder ogen zien van relationele werkelijkheden en het behouden van hun evenwicht ten aanzien van emoties en seksdrift. Geweld en het over de balk gooien van geld blijven dan ook niet uit. Eén mannelijk personage belandt zelfs in de gevangenis. Ook met het aanstippen van gebrekkige of oppervlakkige communicatie tussen mannen en vrouwen en tussen ouders en hun kinderen is de schrijver actueel voor in ieder geval de Curaçaoëse samenleving.

Oplossingen biedt Rojer niet aan - wél realistische incidenten die de lezer tot nadenken kunnen stemmen. Specifiek prikkelt hij de lezer daar telkens toe aan het eind van elk hoofdstuk en aan het eind van het boek.

De Texaanse tweeling Justin en Jordan Washington is voor 99,99 procent zeker van verschillende vaders.

Meindert Norvell James 'Menki' Rojer (51) volgt na het primaire en secundaire onderwijs op Curaçao Hoger Beroepsonderwijs (hbo) in Personeels- en Arbeidsbeleid en blijft zich ontwikkelen op zijn vakgebied. Behalve korte verhalen en mini-romans schrijft hij ook gedichten.

